

Uz 80. obljetnicu bleiburške nesreće

Žalobno sjećanje na 80. godišnjicu bleiburške nesreće i hrvatskoga Križnoga puta, na žalost, nije se održalo na Bleiburškome polju u Austriji, na *simbol-mjestu* stradanja Hrvata 1945. godine, jer su Hrvatima, *Odabrani Stručnjaci*, od 2019. godine, ponovno oduzeli čast, obezvrijedili i zatočili ih u novi Bleiburg, kao i prije osamdeset godina, proglašivši hrvatski povijesni grb fašističkim i žalobno sjećanje i misu obezvrijedili kao *dernek*.

Time dovode u pitanje hrvatski identiteti, a lažima i dalje zataškavaju istinu, a partizansko-komunistički zločin nad Hrvatima opravdava se kao human pod obrazinom tzv. antifašizma, a žrtve toga zločina se ignorira. Hrvatima se opet nameće zabrana pamćenja i žalovanja.

Povijest *Bleiburga i Križnoga puta* strašna je nesreća hrvatskoga naroda, kakva nije zapamćena u povijesti nijednoga drugog naroda, zbog udjela ubijenih u cijelome hrvatskom narodu i prema načinu ubojstva, bez spomena imena, prezimena i suđenja, prema patnji živih, zazidanim i zatrpanim mjestima, pa okrutnosti ubojstava žena i djece. Ta strahota nadilazi povijesno poznate množstvene pokolje, njemačke sabirne tabore, sovjetske gulage.

Prema britanskoj vojnoobavještajnoj službi (*Sheet 6. War Dairy, Intelligence Summary, Unit HQ 5 Corpus*), na *Bleiburg* je, stiglo oko 200 000 vojnika i 500 000 civila. Unatoč činjenicama, austrijske, slovenske i hrvatske vlasti ne žele razgovarati ni osuditi komunističke zločine počinjene na području Austrije, Slovenije, Hrvatske i Bosne i Hercegovine, ni nakon osamdeset godina u demokratskoj Europi koja se zalaže za pravdu i istinu.

SPLIT: ŽRTVA IMA IME!

Prigodom 80. obljetnice *Bleiburške nesreće* i *Križnoga puta hrvatskoga naroda*, u četvrtak, 15. svibnja, održano je žalobno sjećanje, na groblju Lovrinac, kraj Spomen-križa ubijenim domobranima.

Misu, u crkvi Sv. Ante u Poljudu, predvodio je don Mate Munitić, a molitvu na Lovrincu don Tomislav Čubelić, koji se prisjetio žrtve hrvatskoga naroda, kazavši da se svibanj 1945. pamti kao mjesec množstvenih pokolja vojnika i civila koje su počinili jugoslavenskih komunisti i da nitko ne može obuhvatiti razmjere patnje koja je vodila do *Bleiburškoga polja* i *Križnoga puta*.

“Bleiburško je polje početak *Križnoga puta*, koji se nastavilo kroz smrt, logore i jame bez svjedoka i presuda, s namjerom da se žrtve izbrišu iz sjećanja i zatre svaki spomene i trag groba. Komunisti su širili strah i šutnju, zatirali pamćenje i kažnjavali spomen. Kreatori zla i njihovi redatelji imaju ime. I žrtva ima ime...”

Upitao se: “Boji li se moj narod istine? Je li moguće da ne želi da istina dođe na vidjelo? Kako to da se izvršitelji i naredbodavci nisu bojali ubijati, lagati, ušutkati, a strahuju od istine koja ih razotkriva.” Potom je rekao da istina ne traži osvetu, već da činjenice dođu na svoje mjesto. “Branitelji su državu stvorili svojom krvlju i opet se bojimo istine. Ona se i dalje prikriva ideologijom, oni koji je iznose optužuju se za revizionizam.” A zločinci se ne boje zla koje su učinili, nego istine o njemu.

Tko danas niječe *Bleiburg*, mogao bi sutra *Vukovar* ili *Škabrnju*

Macelj: Obilježavanje 80. obljetnice *Križnoga puta*, 17. svibnja 2025.

“Službena verzija povijesti nosi uvijek i službene zaborave. A zaboravljanje nevinih žrtava vodi u nove nepravde. Boli li više prešućena istina ili izgovorena laž”, zapitao se don Tomislav poručivši da je pamćenje čudoredna obveza sadanjih naraštaja.

Upozorio je na opasnost ideološke šutnje: tko danas niječe *Bleiburg* i *Križni put*, sutra će nijekati *Vukovar*... “Na jednoj strani previše sjećanja, a na drugoj previše zaborava. Tko nam može zabraniti sjećanja? Bolujemo od manjka znanja, istine i dokaza, ali i od viška ‘mišljenja’.” Zaključio je: “Istina, uvijek prkosi ideologiji, i imat će posljednju riječ, te da ovisi o hrabrosti onih koji vole svoj narod i svoju domovinu.”

BLEIBURG/PLIBECK: UBIJENI – SAMO ŠTO SU BILI HRVATI!

U petak, 16. svibnja, misu za žrtve *Bleiburga*, u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla u *Bleiburgu*, predvodio je vlč. Željko Tanjić, rektor HKS u Zagrebu, koji je

Hodočasnici iz Hrvatske
na *Bleiburškoj poljani*, 17. svibnja 2025.

u propovijedi kazao da smo se “u ovih osamdeset godina naslušali, načitali i nagledali raznih tumačenja *Bleiburške nesreće* u kojoj su ljudi bili ubijeni samo zato što su pripadnici hrvatskoga naroda ili zato što su bili označeni kao ideološki protivnici... Mi znamo da su komunistički pobjednici mislili da imaju pravo na sve. Zatočiti nevine, mučiti, iscrpljivati, ubijati bez suđenja, bacati u jame bez obilježenih grobova, brisati spomen... Logika pobjede vođena mržnjom, sljepilom i ideološkim okovima koja nije vidjela čovjeka... logika je koja nas i danas prati i koja se pod krinkom *antifašizma* i dalje pokazuje živom, bez kajanja i priznavanja vlastitih zlodjela... do javnog priznanja da su zločini počinjeni...”

MACELJ: NA ZEMLJI NATOPLJENOJ KRVJU

U subotu, 17. svibnja, misu ispred *Spomen-crkvi Muke Isusove* u *Maclju* predvodio je splitsko-makarski nadbiskup *Zdenko Križić*, koji je nazočne vjernike podsjetio da stoje pred tajnom ljudske ne-

sreće i ljudskoga zla koje se prije osamdeset godina dogodilo na tome mjestu: “Stojimo ovdje na zemlji natopljenoj krvlju poznatih i nepoznatih ljudi čija krv, kao nekada i *Abelova*, nije prestala vikati nebu sva ova desetljeća, kao što još uvijek viče i krv svih drugih nevinih žrtava u bilo kojem kutku naše zemlje...”

SPOMENIK BEZ GRBA

Godine 2020. austrijske stranke OVP, SPO, Zeleni i NEOS zatražile su osnivanje povjerenstva koje će dati sud o ustavnosti skupa na *Bleiburgu*. Krajem 2021. povjerenstvo je predložilo trajnu zabranu žalobnoga sjećanja i brzo uvrstilo jedan od hrvatskih povijesnih grbova na listu zabranjenih simbola. U svibnju 2022. mjesne vlasti uklonile su grb sa spomenika na *Bleiburškome polju* iako je grb bio sastavnim dijelom heraldike *Habsburške monarhije od 1499. godine* te se nalazi na povijesnim gradovima *Innsbrucka*, *Bratislave*, *Zagreba*... ◆

Dragica Zeljko Selak

Radimlja/Stolac: ŽRTVE ZASLUŽUJU ISTINU

U organizaciji Grada *Stoca*, Udruge građana *Vidovo polje Stolac* i župe *Stolac*, u *Radimlji* pokraj *Stoca*, 18. svibnja, održana je komemoracija i sveta misa za žrtve *Križnoga puta* i *Drugoga svjetskog rata* i poraća. Misno slavlje predvodio je biskup mons. *Petar Palić*, u suslavlju nekoliko svećenika iz okolnih župa.

Na početku komemoracije vijence su položili izaslanstvo HNS-a BiH predvođeno predsjednikom *Draganom Čovićem*, veleposlanik Republike Hrvatske u BiH *Ivan Sabolić* i predstavnici Udruge *Hrvatski domobran Dubrovnik*, *Hrvatskoga žrtvoslovnog društva* i *Počasnoga bleiburškog voda*.

– U posljednjim desetljećima povijesni revizionizam postao je globalni fenomen. Na žalost, neki pokušavaju minimizirati ili čak potpuno zanemariti razmjere stradanja nevinih ljudi tijekom komunističkoga režima, pa i ovdje, na našim prostorima. Takvi pokušaji da se istina o prošlim stradanjima zamagli samo otvaraju vrata ponovnoga mraka. Svaki pošten i časn građanin, a još više vjernik, mora inzistirati na istini. Istina nije neprijatelj, istina je saveznik u izgradnji pravednijega društva. Ova nova zemlja o kojoj govori *Otkrivenje* počinje ovdje, odnosno kada mi odlučimo biti nositelji pomirenja, a ne osвете, branitelji istine, a protiv svakoga revizionizma – naglasio je u svojoj propovijedi biskup *Palić*.

I. Kaleb